

En unik golfupplevelse på Degeberga-Widtsköfle Golfklubb

DEN BÖLJANDE RÖDSVINGELRUFFEN, den förhärskande vinden från sydväst, sandunderlaget, torr fairway och stora ondulerade greener lockar tankarna till Skottland - fast jag är på Skånes Östkust!

Jag njuter av fågellivet, hararna, insekterna och örterna men glömmet lätt att lyfta blicken mot utsikten! Jag är på Degeberga-Widtsköfle Golfklubb Slottsbana och jag välkomnas till ett majestätiskt öppningshål där jag får visa prov på både längd och precision om jag vill nå greenen på tre slag! Ganska säkert möter jag redan här en av mina tuffa motspelare – vinden som drar över heden - ibland med och ofta mot!

På våren är fairway ofta frodigt grön. Gräs- och örter sorter som trivs på sandjorden frodas, men framemot midsommar, speciellt om vädret är torrt, börjar fairwayturften torka och övergå i olika ljusa röda och bruna färger. Rödsvingelruffen har växt halvmeterhöj och börjar anta sina rödskiftande kulörer. En sommardag med sol och lite vind, brundbränd fairway, vajande ruff, en glada som seglar över talldungen i svackans botten, en träff mitt i sweetspot med drivern och det till synes oövervinnerliga öppningshålet har reducerats ordentligt eftersom utslaget aldrig verkar sluta att rulla! Efter ett lyckat andraslag gör jag mitt inspel från svackans botten och bollen landar 10 meter framför green, studsar två gånger på en hård foregreen och rullar sedan stolt upp till greenens övre plåtå och lägger sig bekvämt tillrätta fyra meter från flaggan! Drömmen om birdie på öppningshålet börjar ta form, men naturligtvis påminns jag om hur svårt det kan vara att sätta en fyrametersputt på en ondulerad hedbanegreen!

Jag fortsätter vandringen över heden och förvånas över det torra underlaget. Trots regnet under hela gårdagen och natten är banan helt torr! Jag kommer så småningom till hål 4, ”signaturhålet”. Ett par här är riktigt bra med vatten till höger och vänster. Flaggan står på höger sida så jag har också vatten i spel i flagglinjen. Jag borde kanske vara försiktig och spela ett kort utslag till vänster på ”gubbahyllan”, chippa nära flaggan och göra par? Men nej, Jag känner mig modig, tänker slå ett högt utslag med min järnsjuva och stanna elegant mitt på greenen!

Jag lyfter blicken och får ovärderlig hjälp att bestämma vinden genom att titta på trädtopparna precis som om jag vore på Augustas hål 12! Jag kan plötsligt komma att få se en glada årsunge stört dyka mot bollen som ligger likt ett måsäg på greenen, greppa bollen med sina kraftiga klor och lyfta igen mot tallarna till vänster. Turligt nog tappar fågeln bollen och den studsar mot greenbunkerns övre kant och lägger sig till ro på bekvämt tvåputtavstånd från flaggan som hänger helt stilla trots en sommarbris på 7 sekundmeter från öster!

Jag kommer snart till ett obeskrivligt vackert dogleg. Sommardagens eftermiddagssol glimmar genom tallarnas glesa pallisad när vi väl nått fram till inspelet med en väl avvägd träfemmetta. Inspelet i kvällssolen gör jag kort och tar hjälp av den hårda ytan framför green. Rullen upp mot den övre greenplåtån måste vara bestämd för att bollen skall orka, och i motvinden måste jag säkert ta minst en klubba mer för att nå. Men greenbunkern på vänstersidan är hungrig och äter lätt upp min boll. Jag får fortsätta drömma om birdies!

Så fortsätter vandringen ut på heden. Jag har omväxlande med, mot och sidvind och i vinden gör jag vad jag kan för att hålla ner järnslagen. När jag lyckas slipper jag se bollen likt en svävande drake dra sig med vinden mot greenkanten och försvinna ner i glupska bunkrar! Jag utnyttjar breda, torra fairways och stora ytor framför greenerna. Jag avverkar ett av Sveriges 100 Vackraste Golfhål och jag har börjat förstå skillnaden mellan att spela golf på heden - på det sätt som golfen förmodligen uppstod hos vallande fåraherdar – och den amerikanska målgolf som så ofta presenteras i golfkanalerna! Det finns inte så många ställen i vårt land där golfen presenteras på detta sätt, och gästerna jag möter över kaffekoppen och toasten i restaurangen tänker faktiskt utnyttja sin heldagsgreenfee för att göra ytterligare en vandring runt banan i kvällssolen!

Jag förstår dom verkligen!

Tommy Svensson

